

Devi Mahatmyam Durga Saptasati Chapter 10 in Sanskrit Devi Mahatmyam Durga Saptasati Chapter 10 – Sanskrit Lyrics (Text)

Devi Mahatmyam Durga Saptasati Chapter 10 – Sanskrit Script

रचनः ऋषि मार्कण्डेय

शुम्भोवधो नाम दशमोऽध्यायः ॥

ऋषिरुवाच ॥1॥

निशुम्भं निहतं दृष्ट्वा भ्रातरम्प्राणसम्मितं।
हन्यमानं बलं चैव शुम्भः कृद्धोऽब्रवीद्वचः ॥ 2 ॥

बलावलेऽदुष्टे त्वं मा दुर्गे गर्व मावह।
अन्यासां बलमाश्रित्य युद्घसे चातिमानिनी ॥3॥

देव्युवाच ॥4॥

एकैवाहं जगत्यत्र द्वितीया का ममाऽरा।
ऽशैता दुष्ट मय्येव विशन्त्यो मद्विभूतयः ॥5॥

ततः समस्तास्ता देव्यो ब्रह्माणी प्रमुखालयम्।
तस्या देव्यास्तनौ जग्मुरेकैवासीत्तदाम्बिका ॥6॥

देव्युवाच ॥6॥

अहं विभूत्या बहुभिरिह रूपैर्यदास्थिता।
तत्संहतं मयैकेव तिष्ठाम्याजौ स्थिरो भव ॥8॥

ऋषिरुवाच ॥9॥

ततः प्रवृत्ते युद्धं देव्याः शुम्भस्य चोभयोः।
ऽशयतां सर्वदेवानाम् असुराणां च दारुणम् ॥10॥

शर वर्षैः शितैः शस्त्रैस्तथा चास्त्रैः सुदारुणैः।

तयोर्युद्धमभूद्भयः सर्वलोकभयङ्करम् ॥11॥

दिव्यान्यशत्राणि शतशो मुमुचे यान्यथाम्बिका।
बभञ्ज तानि दैत्येन्द्रस्तत्प्रतीघातकर्तृभिः ॥12॥

मुक्तानि तेन चास्त्राणि दिव्यानि ऋमेश्वरी।
बभञ्ज लीलयैवोग्र हूङ्कारोच्चारणादिभिः ॥13॥

ततः शरशतैर्देवीम् आच्चादयत सोऽसुरः।
सापि तत्कुपिता देवी धनुश्छिद्येद चेषुभिः ॥14॥

चिन्ने धनुषि दैत्येन्द्रस्तथा शक्तिमथाददे।
चिद्येद देवी चक्रेण तामप्यस्य करेस्थिताम् ॥15॥

ततः खड्गं मुपादाय शत चन्द्रं च भानुमत्।
अभ्यधावत्तदा देवीं दैत्यानामधिपेश्वरः ॥16॥

तस्यापि तत एवाशु खड्गं चिच्छेद चण्डिका।
धनुर्मुक्तैः शितैर्बाणैश्चर्म चार्ककरामलम् ॥17॥

हताश्वः पतत एवाशु खड्गं चिच्छेद चण्डिका।
जग्राह मुद्गरं घोरम् अम्बिकानिधनोद्यतः ॥18॥

चिच्छेदापि ततस्तस्य मुद्गरं निशितैः शरैः।
तथापि सोऽभ्यधावत्तं मुष्टिमुद्यम्यवेपथुवन् ॥19॥

स मुष्टिं पातयामास हृदये दैत्यं पुङ्गवः।
देव्यास्तं चापि सा देवी तले नो रस्य तापयत् ॥20॥

तलप्रहाराभिहतो निपात महीतले।
स दैत्यराजः सहसा पुनरेव तथोत्थितः ॥21॥

उत्पत्य च प्रहृद्योच्चैर् देवीं नमस्स्थितः।
तत्रापि सा निराधारा युयुधे तेन चण्डिका ॥22॥

नियुद्धं खे तदा दैत्य श्वण्डिका च परस्परम्।
चक्रतुः प्रथमं सिद्ध मुनिविस्मयकारकम् ॥23 ॥

ततो नियुद्धं सुचिरं कृत्वा तेनाम्बिका सह।
उत्पाट्य भ्रामयामास चिक्षेप धरणीतले ॥24 ॥

सक्षिसोधरणीं प्राप्य मुष्टिमुद्यम्य वेगवान्।
अभ्यधावत दुष्टात्मा चण्डिकानिधनेच्छया ॥25 ॥

तमायन्तं ततो देवी सर्वदैत्यजनेश्वरम्।
जगत्यां पातयामास ऽ त्वा शूलेन वक्षसि ॥26 ॥

स गतासुः पपातोर्व्यां देवीशूलाग्रविक्षतः।
चालयन् सकलां पृथ्वीं साब्दिद्वीपां सपर्वताम् ॥27 ॥

ततः प्रसन्न मखिलं हते तस्मिन् दुरात्मनि।
जगत्स्वास्थ्यमतीवाप निर्मलं चा वन्नः ॥28 ॥

उत्पातमेघाः सोल्का येप्रागासंस्ते शमं ययुः।
सरितो मार्गवाहिन्यस्तथासंस्तत्र पातिते ॥29 ॥

ततो देव गणाः सर्वे हर्ष निर्णरमानसाः।
बभूवुर्निहते तस्मिन् गन्दर्वा ललित जगुः ॥30 ॥

अवादयं स्तथैवान्ये ननृतुश्चाप्सरोगणाः।
ववुः पुण्यास्तथा वाताः सुप्रोद्धिवाकरः ॥31 ॥

जज्वलुश्चाग्नयः शान्ताः शान्तदिग्जनितस्वनाः ॥32 ॥

॥ स्वस्ति श्री मार्कण्डेय पुराणे सावर्निकेमन्वन्तरे देवि महत्म्ये शुम्भोवधो नाम दशमो अध्यायः समाप्तम् ॥

आहुति

ॐ क्लीं जयन्ती साङ्गायै सशक्तिकायै सपरिवारायै सवाहनायै कामेश्वर्यै महाहृतिं समर्पयामि नमः स्वाहा
॥